'Η ἐκκρεμότης τοῦ θέματος τῆς προσεγγίσεως τοῦ φέρρυ—μπὼτ 'Ελλάδος—'Ιταλίας «'Εγνατία» εἰς Πάτρας, πρέπει νὰ λήξῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος...

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

...Καὶ ἀναμένομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προχωρήσῃ θαρραλέως εἰς τὴν ἄμεσον νομοθετικὴν ρύθμισιν αὐτοῦ χάριν τοῦ πραγματικοῦ συμφέροντος τοῦ τουρισμοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Ματθαίου η' 28—θ' 1)

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Καὶ ἰδού πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ 'Ιησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλουν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.»

'Ο Χριστὸς ἔζησε τὸν ἐπίγειον βίον του εὐεργετῶν καὶ θεραπεύων. Πάντοτε πρόθυμος τὰ βοηθῇ καὶ ν' ἀνακουφίζῃ τὸν ἄνθρωπον, ποὺ ὑπόφερει ψυχικὰ καὶ σωματικά. Δυστυχῶς, ὅμως, τὶς περισσότερες φορὲς οἱ εὐεργετούμενοι ἐφαίνοντο ἀχάριστοι. Δὲν βλέπετε τοὺς δέκα λεπρούς; Μόλις ἀντίκρυσαν τὸν μέγαν Θεραπευτήν, γιὰ τὴν θαυματουργικὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου τόσα πολλὰ εἶχαν ἀκούσει, ἀμέσως ὅλοι μὲ μιὰ φωνὴ κραυγάζουν: «'Ιησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς».

Καὶ ὅταν ἐθεραπεύθησαν ἀπὸ τὴν ἐπώδυνον νόσον, ποὺ τοὺς κατέτρυχε ἐπὶ χρόνια πολλά, ἕνας μόνον, καὶ αὐτὸς Σαμαρείτης—οἱ Σαμαρεῖται ἐθεωροῦντο ἀπὸ τοὺς ξιππασμένους 'Ιουδαίους κατώτεροι καὶ ἀπολίτιστοι ἄνθρωποι—ἕνας μόνον ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοὺς δέκα θεραπευθέντας «καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ». Καὶ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀγνωμοσύνης καὶ ἀχαριστίας εἶναι ἡ στάσις τῶν ἀρχιερέων, φαρισαίων καὶ γραμματέων. 'Ενῶ εἶχαν δεχθῆ, αὐτοὶ καὶ ὁ 'Ιουδαϊκὸς λαός, ἀκατασχέτους κρουνοὺς εὐεργεσιῶν ἀπὸ τὴν ἀστείρευτον πηγὴν τῆς ἀκενώτου εἰς ἀγάπην καρδίας τοῦ Θεανθρώπου, ἐν τούτοις τὰ ἐλησμόνησαν ὅλα. 'Ο ἐγωϊσμός, ἡ κακότης καὶ τὸ μῖσος ἐκυρίευσαν τὴν καρδιά τους καὶ καθήλωσαν, εἰς τὸ μέχρι τότε ξύλο τῆς ἀτιμίας, τὸν Εὐεργέτην.

Κλασσικὴν ἀχαριστία δείχνουν καὶ οἱ Γεργεσηνοὶ τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. 'Εθεράπευσεν ὁ Χριστὸς τοὺς δύο δαιμονιζομένους συμπατριώτας των, οἱ ὁποῖοι εἶχαν γίνει φόβητρον δι' ὅλους «ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ εἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης». Καὶ αὐτοί, ἀντὶ νὰ σπεύσουν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν 'Ιησοῦν γιὰ τὸ μεγάλο καλό, ποὺ τοὺς ἔκαμε, ἐβγῆκαν ὅλοι «πᾶσα ἡ πόλις» καὶ τοῦ εἶπαν νὰ φύγῃ μακρυὰ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς πατρίδος των.

Μεγάλο ἐλάττωμα ἡ ἀχαριστία. Δείχνει ἄνθρωπον ἀδιάφορον, ἐγωϊστήν, μικροπρεπῆ καὶ ἐστερημένον ἀπὸ τὰ ἀνώτερα ψυχικὰ αἰσθήματα. Φανερώνει ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς στοργῆς τοῦ ἄλλου. Καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα, ὡς γνωστόν, εἶναι εὐγνώμονα πρὸς τὸν εὐεργέτην των. Μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἐκεῖνος, ποὺ δὲν εἶναι φωτισμένος ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, προσπαθεῖ μὲ τὰς ἐκδηλώσεις του νὰ ἀμαυρώνῃ τὴν καταγωγήν του καὶ νὰ ὑποβιβάζῃ τὸν ἑαυτόν του, ἀπὸ τὴν κορωνίδα τῆς Δημιουργίας ποὺ εἶναι, εἰς κατώτερα στρώματα.

'Ο ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάνῃ τὸ καλόν. Νὰ ἀγαπᾶ καὶ νὰ εὐεργετῇ τὸν ἄλλον ὅσον τοῦ εἶναι δυνατόν, χωρὶς νὰ περιμένῃ ἀνταπόδοσιν. Διότι ἡ εὐεργεσία, ἡ ὁποία ὑπολογίζει εἰς ἀνταμοιβήν, δὲν εἶναι εὐεργεσία· εἶναι δάνειον καὶ δοσοληψία. Καὶ ἔτσι ὑποτιμᾶται ἡ ὑπέροχος αὐτὴ ἀρετή. Εἶναι ὑποκριτὴς καὶ ἀπατεὼν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ φαίνεται εὐεργέτης, ἐπιζητεῖ ὅμως τὴν ἀνταπόδοσιν,

'Αγνώμονες εἴμεθα οἱ ἄνθρωποι πολλὲς φορὲς ἔναντι τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἔχομε ὑγείαν—τί μεγάλη εὐεργεσία! — καὶ ἀσυνέτως τὴν καταστρέφομε, ἐνῷ τὸ σῶμα μου, κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον, εἶναι «ναὸς Θεοῦ» καὶ «εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός. 'Απολαμβάνομεν μὲ ἐπάρκειαν καὶ ὑπερεπάρκειαν τὰ ἀγαθά· καὶ φαινόμαστε σκληρόκαρδοι καὶ ἄπονοι ἀπέναντι τῶν ἐχόν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΑΔΟΞΗ ΜΑΧΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ

ΕΠΕΧΕΙΡΗΣΕ Ν' ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΗ ΤΟΝ ΕΡΑΣΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΓΙΝΕ ΑΥΤΗ ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ

ΑΛΛΑ Η ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΑΒΕ ΕΚΔΙΚΗΣΙ ΜΕ ΕΝΑ... ΒΑΖΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, (ἰδ. ὑπηρ.). Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἕνα κορίτσι σὰν τὴν Ντάϊνα Φέαρ ἀπὸ τὸ Κάνσας Σίτυ, ἀναλαμβάνει νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἠθικὴ τάξι στὸ σπίτι, διασαλευμένη ἀπὸ τὶς ἀνήθικες ἀταξίες τῆς νεαρᾶς ἢ νεαζούσης μητέρας.

Εἶναι ὅμως μία ἀπὸ τὶς ὀλίγες φορὲς ποὺ τὸ κορίτσι λυγίζει κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς προσπαθείας του καὶ παρασύρεται στὴν ἠθικὴ ἀταξία—καθὼς ἔγινε μὲ τὴν Ντάϊνα Φέαρ.

'Η ἱστορία ἔχει ὡς ἑξῆς, ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι:

'Η Μάγδα Φέαρ, ἡλικίας 40 ἐτῶν, σύζυγος κοσμηματοπώλου, εἶχε συνάψει ἐρωτικὲς σχέσεις μὲ ἕναν σιδηροδρομικὸ ὑπάλληλο, τὸν Τζὼν Πάλμερ, ἡλικίας 35 ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἀπουσία τοῦ κοσμηματοπώλου, ὁ Τζὼν Πάλμερ ἐπήγαινε στὸ σπίτι τῶν Φέαρ σὰν ἐραστὴς τῆς Μάγδας Φέαρ.

Φυσικά, ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἀνωμαλία ἔπεσε στὴν ἀντίληψι τῆς μικρῆς Ντάϊνας, ἡλικίας 15 ἐτῶν. Καὶ ὅπως γίνεται σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, τὸ κορίτσι ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασία τοῦ πατέρα, τοῦ ὁποίου καταστρεφόταν ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῆς καταστροφῆς.

Στὴν ἀρχὴ ἡ Ντάϊνα ἐπεχείρησε νὰ συμμορφώσῃ τὴ μητέρα της. Τῆς ὑπέδειξε νὰ διακόψῃ ἀμέσως σχέσεις μὲ τὸν σιδηροδρομικό, διότι, σὲ ἀντίθετη περίπτωσι ἠθὰ ἀπεκάλυπτε τὴν κατάστασι στὸν πατέρα της ἢ θὰ αὐτοκτονοῦσε, 'Εκείνη ὅμως τῆς παρέστησε διαφορετικὰ τὰ πράγματα. Ἔρριξε τὴν εὐθύνη στὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος τάχα τὴν παραμελοῦσε. Καὶ ἐξακολούθησε τὴν παράνομη ἐρωτική της ὁρᾶσι.

Τότε ἡ Ντάϊνα ἐστράφη πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ ἐραστῆ τῆς μητέρας της. Τὸν ἐγνώριζε μόνον κατ' ὄψιν καὶ μάλιστα ὄχι καλά, ἀφοῦ αὐτὸς ἐπήγαινε στὸ σπίτι ὅταν ὅλοι ἀπουσίαζαν. Τὸν ἐπεσκέφθη στὸ σπίτι του καὶ ἀξίωσε νὰ διακόψῃ τὶς σχέσεις μὲ τὴ μητέρα της, διότι διαφορετικὰ οἱ συνέπειες θὰ ἦταν μεγάλες. Αὐτὸς τῆς εἶπε ὅτι θὰ τὸ ἐσκεπτόταν τὸ πράγμα καὶ ὅτι θὰ τῆς ἔδινε ἀπάντησι σὲ νέα τους συνάντησι.

'Η νέα συνάντησις ἔγινε ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὅμως στὴν ψυχὴ τῆς Ντάϊνας εἶχε γίνει μιὰ ἀπροσδόκητη γι' αὐτὴν ἐπεξεργασία. 'Ο ἥρως τῆς ἀνωμαλίας δὲν ἦτο τυχαῖο πρόσωπο. Εἶχε μιὰ δυνατὴ ἀκτινοβολία, τόσο σὰν ἐμφάνισις, σὰν μορφή, ὅσο καὶ σὰν ὁμιλία, σάν... ἰδέα. 'Ο ἐραστὴς τῆς μητέρας εἶχε μιλήσει στὴν κόρη της μιὰ γλῶσσα ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε χυδαιότητα, γεμάτη εὐγένεια καὶ μιὰ κάποια θέρμη. Ὅπως ἐδήλωσε ἀργότερα ἡ μικρὴ Ντάϊνα αὐτὸς ὁ νέος εἶχε κάτι τὸ γοητευτικό.

—Ὅταν ἔφευγα ἀπὸ ἐκείνην τὴν πρώτη μας συνάντησι, εἶπε, ἐγνώριζα ὅτι ἡ μάχη μου ἦταν χαμένη. Καταλάβαινα γιατὶ ἡ μητέρα μου δὲν μποροῦσε νὰ ἐαναγυρίσῃ στὸ χρέος της. 'Ο πατέρας μου εἶναι ἄνθρωπος πολὺ ἥσυχος. πολὺ πεζός. Ἕνας ἀνθρωπάκος ποὺ δημιουργοῦσε γύρω του τέλμα. Ἐγὼ ἡ ἴδια ἤμουνα βαθειὰ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν πρώτη κι' ὅλας συνάντησι μὲ τὸν Τζὼν Πάλμερ. Στὴν δεύτερη συνάντησι τὰ πράγματα ἄλλαξαν ἀκόμα πιὸ πολὺ καὶ στὴν τρίτη εἶχα γίνει ἐρωμένη του. Τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι δὲν μετανοιώνω γι' αὐτό.

Ἔτσι ἔχασε τὴ μάχη της ἡ Ντάϊνα. Τὰ πράγματα, ὕστερα, ἐπῆραν ἄλλη τροπή. 'Ο δεσμὸς τοῦ κοριτσιοῦ μὲ τὸν Τζὼν Πάλμερ εἶχε μείνει μυστικὸς ἀπὸ τὴ μητέρα. Τελικά, ὅμως, ἐκείνη κάτι ὑποπτεύθηκε καὶ ἀνεκάλυψε τὴ δεύτερη ἀνωμαλία—τὴν ἀκόμα χειρότερη.

Ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Τζὼν Πάλμερ νὰ διακόψῃ κάθε σχέσι μὲ τὴν κόρη της, ἀμέσως καὶ ἀπροφασίστως. Αὐτὸς ἀπάντησε μὲ σκαιότητα ὅτι θὰ τὶς ἐξακολουθοῦσε. Τότε ἡ Μάγδα Φέαρ τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρὰ στὸ κεφάλι μὲ ἕνα μεγάλο κρυστάλλινο βάζο.. Καὶ ἡ ὑπόθεσις βρίσκεται στὰ δικαστήρια.

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΝΤΖΟΡΥ ΕΥΡΕΘΗ ΝΕΚΡΗ ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΜΠΑΟΥΛΟ

ΠΡΟΗΓΗΘΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ

ΤΟΡΟΝΤΟ. Τὸν περασμένο μῆνα οἱ τελωνειακὲς ἀρχὲς τῆς 'Αργεντινῆς, μιᾶς μικρᾶς πόλεως, ἐδοκίμασαν φρικώδη ἔκπληξι ὅταν ἄνοιξαν ἕνα μπαοῦλο, ποὺ συγκαταλεγόταν μεταξὺ ἀποσκευῶν, προερχομένων ἀπὸ τὸ Τορόντο. Μέσα στὸ μπαοῦλο αὐτὸ βρισκόταν κλεισμένο τὸ πτῶμα μιᾶς νέας καὶ ὡραίας γυναίκας. 'Η γυναίκα αὐτὴ φοροῦσε μπλὲ παντελόνι καὶ λευκὴ μπλούζα εἶχε κατάξανθα μαλλιὰ καὶ δὲν ἔφερε ἴχνη κακώσεων. Καμμιὰ πληγή, καμμιὰ ἀμυχή, κανένα ἴχνος στραγγαλισμοῦ.

Τὸ μπαοῦλο ἐφορτώθη σὲ τραῖνο στὸ Τορόντο. Ποιὸς ἦταν ὁ ἀποστολεὺς ὑπῆρξε ἕνα ἀληθινὸ μυστήριο ὅταν εὑρέθη τὸ μπαοῦλο ἀνακατεμμένο μὲ ἄλλες ἀποσκευές, ἀζήτητο κυριολεκτικῶς. Ποιὸς ἦταν ὁ παραλήπτης ἐπίσης ἐφαινόταν μυστηριῶδες. Ἀπὸ τὴν ἰατροδικαστικὴ ἔρευνα ποὺ ἔγινε προέκυψε ὅτι ἡ ξανθὴ γυναίκα εἶχε δηλητηριασθῆ, ἄγνωστο, φυσικά, ὑπὸ ποῖες συνθῆκες.

Οἱ ἔρευνες τῆς ἀστυνομίας δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ταυτότητά της. Πρὸκειται γιὰ τὴν Μάρτζορυ Σκότ, ἀπ' τὸ Ὀντάριο, ἡ ὁποία εἶχε μετοικήσει στὸ Τορόντο. 'Ο σύζυγός της, Κλῆμεντ Σκότ, εἶχε αὐτοκτονήσει ὑπὸ μυστηριώδεις συνθῆκες πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια στὴν Βρεταννικὴ Κολομβία. Τότε εἶχαν διατυπωθῆ οἱ πιὸ ἀπίθανες εἰκασίες καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὲς ἡ ὑπόνοια ὅτι ἡ Μάρτζορυ τοῦ εἶχεν ἐμπνεύσει τὴν ἰδέα τῆς αὐτοκτονίας. 'Ο Κλῆμεντ Σκὸτ ἦταν ἕνας ἀδύνατος τύπος, στὰ πρόθυρα τῆς ψυχοπαθείας. Οἱ μάρτυρες εἶχαν τότε ἐκφράσει τὴν ἄποψι ὅτι ἡ Μάρτζορυ Σκὸτ ἦταν ἐκείνη ποὺ τὸν ὡδήγησε μὲ σύστημα στὴν αὐτοεξόντωσι.

Τώρα ἡ Μάρτζορυ εὑρέθηκε νεκρὴ μέσα σ' ἕνα μπαοῦλο καὶ πολλοὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξακριβώσουν ἂν ὑπάρχη καμμιὰ σχέσις ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο δράματα.

'Η ἀστυνομία πάντως συνέλαβε τὸν Λέοναρντ Ἄντ, ἡλικίας 40 ἐτῶν, ποὺ ἀνεφέρθη ἀπὸ πολλοὺς μάρτυρες ὡς φίλος τῆς Μάρτζορυ. Πολλοὶ εἶχαν ἰδῆ τοὺς δύο νὰ δαγκεδάζουν εἰς νυκτερινὰ κέντρα στὸ 'Οντάριο, τὸ Τορόντο καὶ τὸ Οὐίνδσωρ.

'Ο συλληφθεὶς ἀρνήθηκε ὅτι ἐγνώριζε τίποτε σχετικὸ μὲ τὴν Μάρτζορυ καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι εἶχε πρὸ πολλοῦ διακόψει σχέσεις μαζί της, ἐπειδὴ ἐκείνη εἶχε καὶ ἄλλους φίλους καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ συμμορφωθῆ.

Οἱ ἰσχυρισμοί του, ἐν τούτοις, ἐλέγχονται ἀνακριβεῖς. 'Υποστηρίζεται μάλιστα ἡ ἄποψις ὅτι αὐτός, παλαιὸς γνώριμος τοῦ Κλῆμεντ Σκότ, ἔχει ἄμεση σχέσι καὶ μὲ τὴν αὐτοκτονία καὶ μὲ τὸν μυστηριώδη θάνατο τῆς Μάρτζορυ Σκότ.

Ὑπάρχει τώρα καὶ ἕνα ἄλλο σκοτεινὸ ἐρώτημα: 'Η Μάρτζορυ Σκὸτ ἐδηλητηριάσθη ἀπὸ ἄλλον ἢ ηὐτοκτόνησε;

Δὲν ἀποκλείεται νὰ μὴν διαλυθῆ τὸ μυστήριο γύρω ἀπὸ τὸ τρομερὸ μυστικὸ τοῦ μπαούλου.

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
(Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ)

Ἐδημοσιεύθη, προσφάτως, κάποια ἀναφορὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Πταισματοδικείου 'Αθηνῶν, σχετικὴ μὲ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ κτίριον καὶ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς διεξάγεται, ἐν αὐτῷ ἡ ἐργασία. Δὲν ἀπεκάλυψε νέον τι ἡ ἀναφορά, 'Εν τούτοις τὰ ὅσα διαλαμβάνει προκαλοῦν ἐντύπωσιν. Καὶ ὁδηγοῦν εἰς γενικωτέρας σκέψεις. Τὸ κτίριον, ἐν πρώτοις, εἶναι σεσαθρωμένον. Αἱ αἴθουσαι του, πέραν τοῦ κινδύνου νὰ καταστοῦν κάποιαν στιγμὴν παγῖδες θανάτου, προκαλοῦν ἀηδίαν, τὴν ὁποίαν, μετὰ κόπου κατορθώνουν νὰ ὑπερνικοῦν οἱ ὑπάλληλοι, ἠναγκασμένοι ἐντὸς αὐτῶν νὰ ἐργάζωνται. Τρωκτικὰ κυκλοφοροῦν εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα καὶ κατὰ τὴν φράσιν τῆς ἀναφορᾶς ἀφήνουν ἐπὶ τῶν δικογραφιῶν, ὅταν δὲν τὰς καταστρέφουν ἐντελῶς, τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς των. Καὶ προστίθεται, ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ζητοῦνται πρῶται βοήθειαι, ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας, διὰ τὴν ἀπολύμανσιν, ὑπηρεσίας.

Εὔκολος εἰς παρεμφερεῖς περιστάσεις εἶναι ἡ ἐπίκρισις. 'Αλλὰ συχνὰ αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ὁδηγοῦν εἰς ἀδικίας. Διότι, βεβαίως, τὸ Πταισματοδικεῖον δὲν κατήντησεν εἰς αὐτὰ τὰ χάλια, κατὰ τὴν θητείαν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μάλιστα, εἶναι καὶ ἡ μόνη, ποὺ τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως Μεγάρου Δικαιοσύνης τὸ προωθεῖ ἀποφασιστικῶς, εἰς τὴν ὁδὸν ὁριστικῆς ἐπιλύσεως. Προηγήθησαν ἄλλαι Κυβερνήσεις, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐκδηλωθῆ ἐνδιαφέρον.

'Εν τούτοις, ἡ περίπτωσις εἶναι σπουδαιοτάτη. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξετάζεται ὡς εἰδική. Βεβαιότατα, ἐπιβάλλεται νὰ ἀντιμετωπίζεται μὲ προτεραιότητα, ὅσον ἀφορᾶ τὴν Δικαιοσύνην. Οἱ προσφεύγοντες, πρὸς αὐτήν, χρειάζεται, ὄχι ἁπλῶς, νὰ πιστεύουν, εἰς αὐτήν, ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθάνωνται, ὅτι εὑρίσκωνται εἰς τὸ τέμενός της.

Ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ λειτουργοί της, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ ἀπονέμουν Δικαιοσύνην μέσα εἰς τὰ ἑτοιμόρροπα γραφεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεμπόδιστα κυκλοφοροῦν τὰ τρωκτικά. Εἶναι τὸ ὑψηλότερον λειτούργημα ἡ Δικαιοσύνη. Κρατεῖ τό Ἔθνος ἐπὶ τῆς πραγματικῆς του βάσεως καὶ τὴν 'Ελληνικὴν κοινωνίαν, ὅπως καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἐπὶ τῶν θεμελίων της. Καὶ ἐπιβάλλεται νὰ τυγχάνῃ μεταχειρίσεως ἀξίας τοῦ ἐπιπέδου της. Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ στεγάζεται ἐκεῖ ὅπου τὸ Πταισματοδικεῖον.

Τὸ θέμα ὅμως εἶναι γενικώτερον. Διότι, κατ' ἐπέκτασιν καὶ ὅλαι αἱ δημοσίαι ὑπηρεσίαι πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἐγκατεστημέναι εἰς κτίρια, ἐπιβάλοντα τὸν σεβασμόν. 'Ο πολίτης προσερχόμενος πρὸς τὸ Κράτος δὲν ἠμπορεῖ νὰ αἰσθάνεται οἶκτον διὰ τοὺς λειτουργούς του, ὅπως συμβαίνει. ὅταν τοὺς συναντᾶ καταποντισμένους εἰς ὄγκους κονισσαλέων ἐγγράφων, εἰς γραφεῖα ἀπὸ συστάσεως 'Ελληνικοῦ Κράτους χρονολογούμενα, εἰς οἰκήματα εἰς τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ εἰσήρχετο, ἐὰν δὲν τὸν ἔφερεν εἰς αὐτὰ ἡ ἀνάγκη. Τὸ περιβάλλον εἶναι στοιχεῖον σεβασμοῦ, ἐμπνέει πίστιν καὶ δημιουργεῖ τὰς προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν ἁρμονικὰς τὰς σχέσεις Κράτους καὶ πολίτου.

'Αλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς τὸ θέμα εἶναι ἄξιον ἀντιμετωπίσεως. 'Αφορᾶ τὴν σχέσιν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑπαλλήλου του. Καὶ εἶναι ἀπορίας ἄξιον, ὅτι αὐτὴν τὴν οὐσιαστικὴν σύνδεσιν δὲν τὴν ἐπρόσεξαν, εἰς τὸ παρελθόν, οἱ ἁρμόδιοι. Δὲν ἐπρόσεξαν δηλαδή, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀναγάγει εἰς ἀξίωμα ὅλαι αἱ σύγχρονοι χῶραι. Ὅτι δηλαδὴ εἶναι καὶ ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς ἐντελῶς διάφορος ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐργαζομένου ἐντὸς εὐχαρίστου περιβάλλοντος καὶ στοιχειωδῶς ἀνέτου καὶ τοῦ ἐργαζομένου ὁ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΤΟ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΣΥΝΗΣ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ

ΔΕΝ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΛΟΓΩ ΑΝΤΙΖΗΛΙΩΝ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ('Ιδ. ὑπ.) Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα, τὸ μέγιστον μνημεῖον, τῆς χριστιανωσύνης ποὺ δικαίως θεωρεῖται τὸ πνευματικὸ κέντρο ὁλοκλήρου τοῦ χριστιανισμοῦ, ὁ Ναὸς τοῦ Παναγίου Τάφου, κινδυνεύει νὰ καταστραφῆ ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία, τὴν ἀβλεψία καὶ τὴν γκρίνια τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων δογμάτων. Ὁ ναὸς ποὺ σκεπάζει τοὺς τόπους ὅπου πιστεύεται ὅτι ἐσταυρώθη ἐτάφη καὶ ἀνεστήθη ὁ 'Ιησοῦς Χριστὸς ἔχει ἐγκαταλειφθῆ στὴν τύχη του καὶ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ κινδυνεύει νὰ καταρρεύση. Οἱ χιλιάδες τῶν πιστῶν ποὺ συρρέουν κάθε χρόνο γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὰ ἅγια χώματα ποὺ πάτησε ὁ Θεάνθρωπος, βλέπουν μὲ λύπη τους, ὅτι ὁ ναὸς μοιάζει σὰν ἕνα ἔρημο καλύβι. Πολλὲς προσπάθειες νὰ σταματήση τὸ κακὸ ἐναυάγησαν διότι προσέκρουσαν σὲ μικροσυμφέροντα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων χριστιανικῶν δογμάτων.

'Η νότια πρόσοψι τοῦ ναοῦ στηρίζεται ἐπάνω σὲ σιδερένια δοκάρια ποὺ ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους τὸ 1935. Στὴ νότια πτέρυγα ἔχουν τοποθετηθῆ στηρίγματα καὶ σκαλωσιὲς γιὰ νὰ προστατεύουν τοὺς προσκυνητὲς ἀπὸ τὰ τοῦβλα καὶ τὶς πέτρες ποὺ πέφτουν συχνὰ ἐπάνω στὰ κεφάλια τους.

Γενικὰ ὅλο τὸ οἰκοδόμημα εἶναι κατεστραμμένο καὶ σιγὰ—σιγὰ γκρεμίζεται. Ποιὰ εἶναι ὅμως ἡ αἰτία τῆς σημερινῆς καταστάσεως ποὺ μπορεῖ νὰ στοιχίση τὴν καταστροφὴ τοῦ πρώτου χριστιανικοῦ συμβόλου; 'Εδῶ μπλέκονται τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων χριστιανικῶν ἀντιπροσωπειῶν ποὺ βρίσκονται στὴν 'Ιερουσαλὴμ καὶ πιστεύουν ὅτι εἶναι ἰδιοκτησία τους ἕνας ναὸς ποὺ θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει σὲ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς τοῦ κόσμου.

Ὡς γνωστὸν ὁ ναὸς ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Μέγα Κωνσταντῖνο τὸ 356 μετὰ Χριστόν καὶ κατεστράφη ἀπὸ τοὺς Πέρσες τὸ 616 καὶ ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους τὰ 1009. 'Αλλὰ τὴν μεγαλύτερη καταστροφὴ τοῦ ναοῦ τὴν ἔκαναν ὄχι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀλλὰ οἱ ὁπαδοί του, οἱ ἴδιοι οἱ Χριστιανοί.

Σήμερα προβάλλουν δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ναοῦ ἕξη χριστιανικὰ δόγματα, οἱ 'Ελληνοορθόδοξοι, οἱ 'Αρμένιοι, οἱ Συροορθόδοξοι, οἱ Κόπται, οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ οἱ 'Αβυσηνοί. Ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν ἀνοίξει ἕνα πόλεμο μεταξύ των καὶ δὲν συμφωνοῦν νὰ ἐπισκευασθῆ ὁ ναός. Ὅλοι φοβοῦνται ὅτι κατὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀναστήλωσι θὰ ἀποκαλυφθοῦν τέτοια στοιχεῖα ὥστε νὰ ἀνατραπῇ ἡ σημερινὴ ἰσορροπία δυνάμεων στὰ δικαιώματα τοῦ ναοῦ.

'Από τὸ 1957 οἱ 'Αρμένιοι, οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ οἱ 'Ορθόδοξοι, ποὺ κατέχουν καὶ τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τοῦ ναοῦ, διαπραγματεύονται τὴν ἐπιδιόρθωσι τοῦ συμβόλου αὐτοῦ τῆς χριστανωσύνης δίχως νὰ καταλήγουν σὲ κανένα ἀποτέλεσμα. Οἱ καθολικοὶ ὅπως κάθε Πάσχα, διεκδικοῦν τὸ δικαίωμα νὰ καθαρίζουν ἐξωτερικῶς τὰ παράθυρα τοῦ ναοῦ. 'Εφέτος συνεκεντρώθησαν εἰς διαδήλωσι διαμαρτυρίας γιὰ νὰ ἐμποδίσουν «συμβολικὰ» τοὺς ὀρθοδόξους νὰ τὰ καθαρίσουν, ὅπως γίνεται ἀπὸ αἰώνων. Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοὶ τίθενται ἐπὶ τὸ ἔργον, ἐνῶ οἱ καθολικοὶ παρακολουθοῦν σιωπηλά.

Τὸ γραφεῖο στὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύονται οἱ τρεῖς « μεγάλες δυνάμεις» τοῦ ναοῦ δὲν βιάζεται γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωσί του καὶ ὅλοι εἶναι ἀπαισιόδοξοι γιὰ τὸ μέλλον. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἀνώτερος ἐκκλησιαστιστικὸς παράγων ἀπὸ τὸ Ὀχάϊο τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν ἐδήλωσε στὴν 'Ιερουσαλὴμ τά ἑξῆς: «Θὰ ἦταν καλύτερα νὰ ἄφηναν τὸν ναὸ νὰ γκρεμισθῆ. Στὴν θέσι του θὰ ἐκτίζετο ἕνα ἁπλὸ ἐπιβλητικὸ μνημεῖο τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ποὺ ἤθελα νὰ ἔβλεπα στὸν ἅγιο αὐτὸ τόπο».

ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ ΕΥΦΑΝΤΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΤΟΝ ΚΛΕΙ